

Szlachetny Książę Pokoju

Przedmiot studium: Iz 9.

Część I: Przegląd

Wymowa ostatniego fragmentu Iz 8 jest taka, że Izraelici odrzucili światło (Iz 8,19-22). Chodzili w ciemnościach do tego stopnia, iż radzili się spirytystycznych mediów. Iz 9 wprowadza motyw światła w przeciwieństwie do ciemności, w której pograżyli się Izraelici. Izrael ujrzy „światło wielkie” i „nad mieszkańcami krainy mroków zabłyśnie światłość” (Iz 9,2). Światło w tym rozdziale nie jest jedynie odwołanie do chwały Boga, który wyprowadzi swój lud z ciemności. Wyrażenie to można rozumieć także jako symbolizujące przychodzącego Mesjasza. Mesjasz został opisany wieloma tytułami: „Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju” (Iz 9,5). Wszystkie te tytuły wskazujące na cechy charakteru Mesjasza są objaśnione w *Biblii*, a szczególnie w *Księdze Izajasza*.

Trzy zasadnicze tematy zostaną zbadane w naszym studium: (1) Z ciemności do światła, (2) Mesjasz światłością świata oraz (3) Charakter Mesjasza.

Część II: Komentarz

Z ciemności do światła. Ostatnie wersety Iz 8 opisują niepowodzenia i mroczny okres w dziejach Judy: „A co dotyczy zakonu i objawienia: Jeżeli tak nie powiedzą, to nie zabłyśnie dla nich jutrenka. I będzie wędrował po niej utrapiony i zgłodniały (...). A gdy spojrzy na ziemię - oto trwoga i pomroka, straszna ciemność i nieprzenikniony mrok” (Iz 8,20-22). Zatem lud Boży chodził w ciemności głównie dlatego, że zignorowali i odrzucili prorocze Słowo Boże. Odłączyli się od światła. „Wskutek błędnych poglądów na temat Boga zrozumienie spraw duchowych wśród ludzi w czasach Izajasza uległo znaczącemu pogorszeniu. Szatan długo pracował nad tym, aby utwierdzić w ludziach przekonanie, że to Stwórca jest sprawcą grzechu, cierpienia i śmierci. Ci, których w ten sposób zwiódł, wyobrażali Go sobie jako surowego i wymagającego. Postrzegali Go jako gotowego do osądzania i potępiania, nieokazującego przychylności grzesznikowi, jeśli tylko nadarzy się jakikolwiek dozwolony przez prawo pretekst. Prawo miłości, będące podstawą niebiańskich rządów, było przez arcywodziciela przedstawiane w złym świetle jako zagradzające ludziom drogę do szczęścia i jako ciężkie jarzmo, z którego porzucenia powinni się cieszyć” (Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, wyd. 5, Warszawa 2018, s. 176).

Ale ciemne dni miały się zmienić w chwalebne światło i jasne doświadczenie. To właśnie znajdujemy w pierwszej części Iz 9 (Iz 8,23-9,4). *Biblia* wskazuje obietnice i nadzieję, które Bóg dał swojemu ludowi pośród ucisku. Dlatego temat dotyczy wyzwolenia Judy, które zostanie dokonane przez *światło wielkie*. Iz 9,1 opisuje przyszłą scenę: „Lud, który chodzi w ciemności, ujrzy światło wielkie, nad mieszkańcami krainy mroków zabłyśnie światłość”. Są tu zapowiedziane odrodzenie i wyzwolenie ludu Bożego spod ucisku, którym będzie towarzyszyć światłość Bożej obecności. „Radować się będą przed tobą, jak się radują w żniwa” (Iz 9,3). Podobny język jest użyty w Iz 60, kiedy Bóg zwraca się do swojego ludu, który powróci z wygnania: „Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiła się twoja światłość, a chwała Pańska rozblęsnęła nad tobą” (Iz 60,1). Czy to możliwe, że Pan będzie interweniował na rzecz swego ludu? Izajasz potwierdza: „Bo jarzmo ciężące na nim i drąg na jego plecach, kij jego dozorczy połamiesz” (Iz 9,3).

Mesjasz światłością świata. Apostoł Mateusz nawiązuje do prorocstwa Izajasza. Mówi: „A gdy Jezus usłyszał, że Jana uwięziono, usunął się do Galilei. I opuściwszy Nazaret, przyszedł i zamieszkał w Kafarnaum, nad morzem, na pograniczu krain Zebulona i Naftalego, aby się wypełniło, co było powiedziane przez proroka Izajasza” (Mt 4,12-14), a następnie cytuje Iz 8,23-9,1. Jest to przykład biblijnego autora przypisującego prorocstwo Izajasza mesjanistyczne wypełnienie.

To bardzo wygodne dla czytelnika, kiedy *Biblia* sama dostarcza interpretacji dla siebie. W tym przypadku Mateusz interpretuje Izajasza. To daje czytelnikowi pewność co do prorocstwa Iz 9,5-6. Ponadto Ellen G. White nawiązuje do tych wersetów, wyjaśniając: „W późniejszych wiekach dziejów Izraela, przed pierwszym adwentem, rozumiano powszechnie, iż takie prorocstwa jak to odnoszą się do przyjścia Mesjasza” (Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, wyd. 5, Warszawa 2018, s. 385).

Motyw światłości w Iz 9, przejawiający się „światłem wielkim” (Iz 9,1), wraz z obietnicą „dziecięcia”, które „narodziło się nam” (Iz 9,5), wyraźnie wskazuje na Chrystusa. Mateusz napisał o mędrcach ze Wschodu, którzy przybyli do Jerozolimy, pytając: „Gdzie jest ten nowo narodzony król żydowski? Widzieliśmy bowiem gwiazdę jego na Wschodzie i przyszliśmy oddać mu pokłon. (...) A ujrzawszy gwiazdę, niezmiernie się uradowali. I wszedłszy do domu, ujrzeli dziecię z Marią, matką jego, i upadłszy, oddali mu pokłon” (Mt 2,2.10-11). *Ewangelia Jana* w wyrazisty sposób kojarzy Jezusa ze światłością: „W nim było życie, a życie było światłością

ludzi. A światłość świeci w ciemności (...). Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat” (J 1,4-5.9). W tym kontekście najwyraźniej Iz 9,5-6 odnosi się bezpośrednio do przyjścia Mesjasza, który jest „światłością świata” (J 8,12) i przynosi pokój, wolność, prawość i sprawiedliwość.

Charakter Mesjasza. Iz 9,5-6 mówi bardzo dużo o charakterze i królowaniu Mesjasza. Prorok zapowiada: „Nazwaj go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju” (Iz 9,5). Poniżej przestudiujemy krótko ten katalog cech Mesjasza.

Przyszły Mesjasz-Król będzie „Cudowny”. Słowo „Cudowny” występuje jako rzeczownik w Iz 25,1 i 29,14, a hebrajskie wyrażenie użyte tutaj oznacza „tego, który planuje cud”, „sprawcę cudu” (Ludwig Koehler i Walter Baumgartner, *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament*, t. 3, s. 928). To samo wyrażenie jest użyte w Pieśni Mojżesza: „Któż jest jak Ty, wśród bogów, Panie? Któż jest jak Ty, wzniosły w świętości? Straszliwy w chwalebnych czynach, sprawco cudów [‘*ōšē pele’*]?” (Wj 15,11). Później Izajasz użyje tego samego wyrażenia: „Panie! Tyś moim Bogiem! (...) gdyż dokonałeś cudów” (Iz 25,1). Innymi słowy, jest to odwołanie do cudów i zbawczych dokonań Wszechmocnego Boga.

Kolejny termin odnoszący się do Mesjasza w Iz 9 to „Doradca”. Hebrajskie słowo *yō‘eš* zawiera pojęcie kogoś, „kto zawsze wie, co robić” (Ludwig Koehler i Walter Baumgartner, *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament*, t. 2, s. 403). Słowo to wskazuje mędrca, osobę służącą radą, skutecznego przywódcę. Podobna idea jest zawarta w Iz 1,26: „Przywrócę ci twoich sędziów jak niegdyś, i twoich radców jak na początku”.

Wreszcie dochodzimy do wyrażenia „Bóg Mocny” (*‘el gibbôr*). Słowo *gibbôr* wiąże się z mocą i odwagą w bitwie. Sugeruje się więc tłumaczenie: „Bóg heroiczna siła” lub „Bóg bohater” (Ludwig Koehler i Walter Baumgartner, *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament*, t. 1, s. 172). Widzimy tę ideę wyrażoną w Iz 42,13: „Pan wyrusza jak bohater, jak wojownik budzi zapał do walki, rzuca donośny zew bojowy, wydaje okrzyk, nad swoimi wrogami odnosi zwycięstwo”. John Oswalt trafnie komentuje: „Gdziekolwiek indziej w Biblii występuje wyrażenie *‘el gibbôr*, niewątpliwie odnosi się do Boga” (John Oswalt, *The Book of Isaiah: Chapters 1- 39, The New International Commentary on the Old Testament*, s. 247).

Część III: Zastosowanie

1. Ostatnie wersety Iz 8 stwierdzają, że rady Boga kierowane do Jego ludu zostały odrzucone dlatego, że wierzący zwrócili się do mediów spirytystycznych, pograżając się w duchowej ciemności. Jednak Bóg w swoim miłosierdziu obiecuje wyzwolić swój lud i dać mu świetlaną przyszłość. Pan jest jedynym, który może zmienić ciemność w światło. Opowiedz o mrocznym doświadczeniu, z którego Bóg wywiódł cię na światło.

2. W Iz 2,5 Bóg radzi swojemu ludowi: „Domu Jakubowy! Nuże! Postępujmy w światłości Pana!”. Jak osobiście rozumiesz obietnicę Jezusa w J 8,12: „Ja jestem światłością świata; kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość żywota”? Co to znaczy mieć „światłość żywota”?

3. Iz 9,5 przedstawia wiele cech Mesjasza, które wiążą się z Jego wiecznym królowaniem. Prorok napisał: „Nazwaj go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju”. Która z tych cech Boga jest najważniejsza dla ciebie i dlaczego?